

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720200955
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6720200955.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO 31320155, zast. Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., IČO 36715352, Jilemnického 4012/3, 036 01 Martin, proti žalovanému: R. U.Á., C.. U., W.. XX.XX.XXXX, F. L. Z. XXX/X, XXX XX A., I. L., o zaplatenie 1 286,17 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu 27.02.2020 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1 286,17 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.07.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia a to na tom skutkovom a právnom základe, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35923130 (ďalej len ako „Consumer FH“) so žalovaným uzatvoril dňa 25.04.2014 Zmluvu o pôžičke č.XXXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver (pôžička) v sume 2 500 Eur, ktorú mal žalovaný splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 80,23 Eur, až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4 813,80 Eur, pričom do dňa podania žaloby žalovaný uhradil 3 118,97 Eur. Nakoľko žalovaný nesplácal riadne a včas úver, dostal sa do omeškania. V súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zákonníka bol žalovaný listom zo dňa 25.05.2017 - Predžalobná upomienka vyzvaný na úhradu dlžných splátok a žalovanému bola poskytnutá dodatočná lehota na plnenie 30 dní - ani v tejto lehote žalovaný svoj dlh nesplatil a preto Consumer FH listom zo dňa 20.07.2017 úver zosplatil, a to ku dňu 19.07.2017. Zmluvnú pokutu, ani náklady spojené s vymáhaním pohľadávky si žalobca neuplatnil.

2. K žalobe žalobca priložil listinné dôkazy - Žiadosť a Zmluva o poskytnutie pôžičky zo dňa 25.04.2014, č. zmluvy: 1351817, uzavretá medzi žalovaným ako dlžníkom a Consumer FH ako veriteľom, v zast. VÚB, a.s. (ďalej aj len ako „Zmluva o pôžičke“); Prehľad splátok a úhrad; Notársku zápisnicu sp.zn. NZ 54215/2017; Prílohu 1 Projektu - Opis rozdelenia majetku a záväzkov; Predžalobnú upomienku zo dňa 25.05.2017 s doručenkou a Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 20.07.2017 (bez dokladu o odoslaní).

3. Dňa 30.03.2020 súd vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby z dôvodu, že súd považuje dojednanie o úrokoch za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, pričom žalovaný žalobcovi zaplatil sumu vyššiu, aká mu bola na základe Zmluvy o pôžičke poskytnutá.

4. V podaní doručenom súdu dňa 16.04.2020 žalobca uviedol, že je toho názoru, že úroková sadzba (32 %) je v zmluve zreteľne vyjadrená. Žalobca bol pri podpise zmluvy s parametrami zmluvy riadne oboznámený. Úrokovú sadzbu ako aj zmluvu treba posudzovať podľa právneho predpisu platného a účinného v čase podpisu zmluvy. Posledná zmena pred prijatím zákona č. 106/2014 Z. z., ktorým sa od 1. júna 2014 nanovo upravila výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov, bola vykonaná v súvislosti s novelou zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. S účinnosťou od 1.6.2010 novela zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmenila aj § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý po novele uvádzal: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“ Dôvodová správa k zákonu č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov k § 53 ods. 6 uvádza: „Do § 53 Občianskeho zákonníka sa navrhuje doplniť nový odsek 6, obsahom ktorého je zákaz, aby v spotrebiteľskej zmluve, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov, odplata podstatne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch. Bude dôležité o akú výšku poskytnutých prostriedkov ide. Či ide o záväzok zabezpečený a obdobie na ktoré sa peňažné prostriedky poskytujú. Tieto tri kritéria majú význam pri určení podstatného prevýšenia odplaty a pri judikatúre možno pri tomto termíne (podstatného prevýšenia) vysledovať hranicu max. 20%“. Z uvedeného dôvodu nepovažuje dohodnutú výšku úrokov v rozpore s ust. § 3 Občianskeho zákonníka. Nakoľko zmluva bola uzatvorená pred dátumom 01.06.2014, je podľa žalobcu bez právneho významu skúmanie odplaty za poskytnutú pôžičku. Žalovaný podpisom zmluvy zároveň prehlásil, že s navrhovanými parametrami zmluvy súhlasí, pričom túto skutočnosť žiadnym spôsobom nespochybnil.

5. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 26.05.2020, v ktorom uviedol, že dlh berie na vedomie a momentálne nemá finančnú hotovosť na splatenie celého dlhu. Preto žiadal o splátkový kalendár.

6. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 10.06.2020 žiadal žalobe vyhovieť a zaviazat' žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v primeraných mesačných splátkach.

7. Žalovaný dňa 21.07.2020 (emailová správa) uviedol, že je ochotný dlh splácať po 50 Eur mesačne.

8. V podaní doručenom súdu dňa 10.08.2020 žalobca zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v replike (zaviazat' žalovaného na úhradu dlhu v primeraných mesačných splátkach), následne v podaní doručenom súdu dňa 13.08.2020 uviedol, že so splácaním dlžnej sumy v splátkach vo výške 50 Eur nesúhlasí s odôvodnením, že v tomto štádiu vymáhania pohľadávky nie je splátkový kalendár už možný.

9. Dňa 19.08.2020 sa vo veci konalo pojednávanie a to v neprítomnosti oboch sporových strán - žalobca a jeho právny zástupca žiadali neprítomnosť na pojednávaní ospravedlniť a súhlasili s prejednaním veci v neprítomnosti. Žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil.

10. Podľa 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 6 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

13. Podľa § 39 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 3 ods.1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Podľa § 53 ods. 9 v znení účinnom do 31.05.2014, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

21. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný účinne nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, súd nepovažoval za sporné žiadne skutkové tvrdenia - za nesporné medzi stranami súd považoval najmä, že :

21.1 Zmluva o pôžičke bola uzatvorená a žalovanému bola pôžička vo výške 2 500 Eur aj poskytnutá;

21.2 žalovaný mal splácať pôžičku v mesačných splátkach vo výške 77,97 Eur plus 2,26 Eur mesačné poistné - celkom výška mesačnej splátky predstavovala sumu 80,23 Eur;

21.3 žalovaný uhradil (splatil) žalobcovi celkom sumu 3 118,97 Eur.

22. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy o pôžičke (§ 52 Obč. Z.) súd konštatuje, že nepopretie skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovaného nezbavuje súd povinnosti podrobiť predmetnú zmluvu kontrole (a) z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9) a ako aj (b) kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok (§ 53 Obč. Z.). Súd je takisto povinný prihliadať na (c) absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 Obč. Z.) a na (d) zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné následky (najmä na absolútnu neplatnosť právnych úkonov) pritom musí súd prihliadať bez ohľadu na prípadné mimosúdne (dohody) zmluvných strán ako aj bez ohľadu na vyjadrenia sporových strán v priebehu sporu.

23. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, konkrétne Zmluvou o pôžičke; Prehľadom splátok a úhrad; Notárskou zápisnicou sp.zn. NZ 54215/2017; Prílohou 1 Projektu - Opis rozdelenia majetku a záväzkov; Predžalobnou upomienkou zo dňa 25.05.2017 s doručenkou; Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 20.07.2017

a v zmysle § 295 CSP Priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny podľa NBS (stav a nové obchody) za rok 2014.

24. Po vykonanom dokazovaní a po právnom zhodnotení veci dospel súd k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, nakoľko Zmluva o pôžičke je v časti dojednaní o úrokoch (32 %) neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Žalovaný pritom žalobcovi zaplatil sumu vyššiu, aká mu bola na základe Zmluvy o pôžičke poskytnutá.

25. Predchodca žalobcu podľa Zmluvy o pôžičky úročil pôžičku úrokovou sadzbou 32 % ročne. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/57/2005, ZSP 35/2010 „Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval. Predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlom správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04. 2012). Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

26. V predmetnej veci súd dokazovaním (č.l. 67) zistil, že výška dojednaných úrokov (32 %) bola viac ako 3 -násobkom priemernej (obvyklej) úrokovej miery v danom období (10,59 %) a teda v zmluve dojednaná výška úrokov podstatne a v rozpore s dobrými mravmi prevyšuje obvyklú výšku úrokov na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky. Rozhodne nie však viac ako 100% oproti priemeru bank a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu je neobhájiteľné viac ako stopercentné navýšenie ceny úveru oproti priemeru bánk. (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co 313/2010 z 9.11.2010, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/112/2017, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co/105/2014, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co 3/2011 z 12.10.2011).

27. Pokiaľ žalobca v konaní (č.l. 59) argumentoval maximálnou výškou odplaty, súd konštatuje, že maximálna výška odplaty bola stanovená až s účinnosťou od 01.09.2014 (teda až po uzatvorení Zmluvy o pôžičky), a to v § 1a Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., preto túto argumentáciu súd nepovažoval za relevantnú (v danom prípade v čase uzavretia Zmluvy o pôžičky nebola maximálna výška odplaty upravená.) Pokiaľ by aj v danom čase bola maximálna výška odplaty regulovaná, ako je tomu dnes, súd zdôrazňuje, že je potrebné rozlišovať pojem „úroky“ a pojem „odplata“, nakoľko pojem „odplata“ je podstatne širší ako pojem „úroky“. Odplatou sa v zmysle § 1 ods. 1 predmetného Nariadenia vlády SR (v aktuálnom znení) rozumie nielen úrok, ale aj poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov (napr. náklady na doplnkové služby). Je teda logické, že tolerovaná výška „odplaty“ je vyššia ako tolerovaná miera samostatných „úrokov“, ako len jednej z viacerých zložiek „odplaty“. Navyiac, rozpor s dobrými mravmi sa môže týkať aj plnenia, ktoré je v súlade s právnymi predpismi, a teda aj pokiaľ by takto dojednaný úrok bol v súlade s §

53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, môže byť v rozpore s dobrými mravmi (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 23Co/276/2015 z 20.02.2017). Súd v tejto súvislosti osobitne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/276/2018 zo dňa 13.03.2019, v ktorom sa konštatuje, že: „Odplata za úver je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru, zahŕňajúcej nielen úrok z úveru, ale aj všetky poplatky a akékoľvek náklady účtované veriteľom spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru..... Niet pochyb, že odplata je pojem širší než úrok z úveru. Úrok z úveru je iba jednou zo zložiek, ktorá vstupuje do výpočtu odplaty za úver (RPMN).“ ... „Právnym názorom, ako zastáva odvolací súd, sa riadil pri rozhodovaní aj okresný súd, keď úrokovú sadzbu dohodnutú medzi účastníkmi, ako jednu zo zložiek, ktorá síce vstupuje do výpočtu RPMN (odplaty za úver), hodnotil osobitne a to s prihliadnutím na Národnou bankou Slovenska zverejňované priemerné úrokové miery z úverov...“ Pripustiť výklad o úrokovej sadzbe a RPMN, aký zastáva žalobca, nie je správny, a vo svojej podstate by bolo možné ho hodnotiť ako obchádzanie zákona, či nekalú obchodnú prax veriteľa. Napr. v danom prípade by sa žalobca mohol uchýliť k úrokovej sadzbe až vo výške 45,7% ročne a podľa jeho názoru by stále išlo o sadzbu primeranú a prijateľnú, lebo je v zhode, resp. neprevyšuje RPMN. Neuvádzať iné náklady pri výpočte RPMN ako úrokovú sadzbu, resp. nulovou hodnotou, môže byť zámer veriteľa, ktorý do úrokovej sadzby schováva aj ďalšie náklady s cieľom získať nezákonné výhody aj na úkor dlžníka - spotrebiteľa (napr. v prípade uplatňovania úroku z omeškania veriteľom z tzv. kapitalizovaných úrokov, kedy v úroku by mohli byť zahrnuté aj poplatky a iné náklady, ktoré ale úročiť úrokom z omeškania nemožno“).

28. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že ustanovenie Zmluvy o pôžičke v časti čl. III, týkajúce sa dojednaných úrokov v miere 32 % ročne, je v zmysle § 39 Obč. Z. a § 3 Obč. Z. pre rozpor s dobrými mravmi neplatné a preto je pôžička bezúročná. Žalovaný pritom splatil žalobcovi sumu vyššiu, ako mu bolo zo Zmluvy o pôžičky poskytnuté, pričom suma, ktorú splatil (3 118,97 Eur) pokrýva nielen istinu pôžičky (2 500 Eur), ale aj poistné, ktoré mal žalovaný mesačne popri mesačných splátkach platiť (za 38 splátok do zosplatenia ide o sumu poistného 85,88 Eur.). Súd preto žalobu zamietol (výrok I.)

29. Súd záverom konštatuje, že :

29.1 žalobca si uplatnil úroky z omeškania zo sumy 1 286,17 Eur od 26.07.2017, hoci z listinných dôkazov (Prehľad splátok a úhrad na č.l. 15-16), ktorý sám predložil vyplýva, že žalovaný vykonal ešte 6 - čiastkových úhrad aj po 19.07.2017, kedy mala byť pôžička zosplatená, vrátane úhrad po 26.07.2017 a teda žalobca pri vymedzení žalobného petitu (v časti úrokov z omeškania) na tieto čiastkové úhrady žalovaného vôbec nereflektoval;

29.2 žalobca nepreukázal dodržanie zákonného postupu pri zosplatení pôžičky - žalobca nepreukázal, že by listinu označenú Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 20.07.2017 (č.l. 14) čo i len žalovanému odoslal. § 565 Obč. Z. vyžaduje na platné zosplatenie pôžičky (úveru), aby toto právo veriteľ využil najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Z listinného dôkazu (Predžalobná upomienka zo dňa 25.05.2017 na č.l. 13) vyplýva, že postup podľa § 53 ods. 9 Obč. Z. sa týkal neuhradenej splátky 03/2017. Tá bola v zmysle čl. VIII bod 6.2 Zmluvy o pôžičke splatná 20.03.2017. Pre platné zosplatenie pôžičky v zmysle § 53 ods. 9 Obč. Z. a § 565 Obč. Z. sa vyžadovalo, aby (a) bol žalovaný v omeškaní s predmetnou splátkou 03/2017 viac ako 3 mesiace (t.j. omeškanie najmenej k 21.6.2017), a súčasne (b) aby žalobca pôžičku zosplatil do splatnosti splátky 07/2017, ktorá bola splatná 20.07.2017, to znamená, veriteľ mal právo pôžičku zosplatiť od 21.06.2017 do 19.07.2017. Už zo samotnej listiny Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru vyplýva, že táto je datovaná až k 20.07.2017 (kedy už bola splatná ďalšia splátka), čo znamená, že veriteľ nevyužil právo pôžičku zosplatiť v lehote podľa § 565 Obč. Z. Navyiac, k tejto listine žalobca nepriložil ani doklad preukazujúci čo i len odoslanie tejto listiny o zosplatení pôžičky žalovanému. Podľa § 45 Obč. Z. prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Z uvedeného teda vyplýva, že právny úkon - zosplatenie pôžičky, ako prejav vôle predchodcu žalobcu, nielenže nebol vykonaný v lehote podľa § 565 Obč. Z., ale žalobca ani nepreukázal, že by tento prejav vôle v uvedenej lehote doručil (alebo aspoň odoslal) žalovanému.

30. Žalovaný mal v spore úplný úspech, z čoho vyplýva, že by mal mať voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v miere 100 %. Nakoľko však žalovanému preukázateľne v spore žiadne trovy nevznikli, súd mu v zmysle § 257 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok II.). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018, podľa ktorého „ak podľa obsahu spisu strane žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP (procesná ekonómia) rozhodnúť tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.